

[Melchior]

det militære sprog: en honnør, men da dette jo ikke er en forsvarsdebat, men en nedrustningsdebat, kan CD nøjes med at bakke ministerens redegørelse op, eventuelt i form af en tagen til efterretning, også for hermed at markere den brede enighed i folketinget og i befolkningen om den politik, som regeringen på dette område fører på landets vegne.

Må jeg til slut fortælle, at jeg engang var ansat i et firma, der var ejet af to kompagnoner. De var i evig krig med hinanden. De sloges og var betydelig kede af, at de ligesom ikke kunne komme fra hinanden, fordi de økonomiske forhold bandt dem tæt sammen. Men gang på gang sagde den ene kompagnon til den anden: hvad skal du have for din part? Han ville gerne købe ham ud for at blive fri for ham. Men den anden ville ikke sælge, forretningen var for god, og så sagde han: jeg giver dig det, du byder mig, plus 10.000 kr. Og så forblev der altså, så længe de levede, en terrorbalance imellem disse to. De kunne ikke slippe fri for hinanden. De vrissede ad hinanden. De kom ikke i direkte åbent slagsmål, men det var alligevel en kold krig og en slags helvede for dem begge to, dette kompagniskab, at de måtte tåle hinanden ved siden af sig selv. Først, da de var døde og deres efterkommere kom til, fandt man ud af en ordening, således at den kolde krig kunne ende og den ene fik en affindelse for at trække sig tilbage. Og nu lever begge parter lykkeligt uden fortsættelse af denne terrorbalance.

Formodentlig er det noget lignende, vi må afvente. Der skal ske en udvikling, før vi tør give afkald på låsen på vor dør, før vi tør give afkald på den sikring af vor integritet og vor uafhængighed, som ministeren talte om. Imens må vi holde krudtet tørt og sikre os, at bombelasterne forbliver i arseralerne.

Forudsætningen for nedrustning er afspænding, og hvad regeringen kan gøre for afspænding imellem de lande, der ruster mod hinanden, vil i det længere løb også føre til en succes for nedrustning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.57

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Ib Nørlund (DKP):

Nedrustningsspørgsmålet er et nøgleproblem for den videre udvikling i vor tids verden. Andre har gjort opmærksom på, hvor kolossalt verdens forbrug af militærudgifter er. Jeg mener endda, at de seneste opgørelser når op på 400 mia dollars årligt. Det er et af den slags tal, som er så enormt, at det næsten ikke siger noget. Men 450 mill. dollars er, hvad man regner med der er nødvendigt for at udrydde malaria her i verden.

Men det er, som også sagt, ikke alene et spørgsmål om penge. Det er en næsten ufattelig øden af ressourcer og muligheder og værdier i en verden, som ofte heftigt diskuterer energikrise, nødvendighed af miljøsikring og af bekæmpelse af sygdom og sult og al den slags. Det kunne gøres med de midler og den viden, som nu år efter år siver ud i oprustning.

Endnu frygteligere ville det naturligvis være, om oprustningen blev anvendt til sit direkte formål i en atomkrig. Det ville være en rædsel for alle, og derfor er det så afgørende at rykke bort fra en sådan krigs afgrund. Det tror jeg også at de fleste ordførere her ville indrømme.

Jeg må indrømme, at i den henseende har fremskridtspartiet slået alle sine rekorder ved den tale, hr. Jørgen Junior holdt. Pludselig nærrede dette parti stor omsorg for den kostbare tid, som dette ting disponerer over. Det plejer man ikke at tage hensyn til fra den side. Hr. Jørgen Junior foruroliges ved omkostningerne ved forhandlinger om nedrustning, men tager meget koldsindigt på omkostningerne ved oprustningen; terrorbalancen anser han som en nødvendighed, og en glæde får han faktisk udtrykt for neutronbomben. Det er ting, som vel bør erindres.

Der er faktisk igennem nogen tid opnået visse fremskridt med hensyn til afspænding og også på visse nedrustningsområder. Men det, det gælder om nu, er at materialisere afspændingen, først og fremmest gennem nedrustning. Lykkes det ikke, så kan vi komme til at gennemleve farefyldte og hårde tider eller rent ud katastrofale tider. På den anden side giver en realistisk erkendelse af denne situation visse betingelser for at opnå